

терпѣніе минуваше горко-то нейно состояніе, баща ѝ обаче, наученъ отъ първа-та си още младость, на дѣятелный-атъ военный животъ, неможеше да ся утѣши за негово-то несчастіе, и често ся предаваше въ таково отчаяніе, що-то и най голема-та тая бѣдность не прощаваше.

Ако и баща ѝ добрѣ си вардяше да не покаже на Прасковія кои горкы раны сердце-то му раздираха, она обаче много пути созрѣла го бѣше презъ рескы-те на врата-та, кой-то отдѣляваше бѣдно-то нейно гнѣздо отъ стая-та на родители-те ѝ, да пролива ройны слезы и така отъ нѣколко время начала бѣше да мисли на жестоко-то нхно счастіе.

Лопуловъ отъ много мѣсяцы напредъ отпратилъ бѣше една жалба до Сибирскій-атъ правитель, кой-то никогда не ся бѣше отговорилъ на предыдущы-те му жалбы. Чиновникъ нѣкой, кой-то за военны нѣкои работы презъ Исхимъ миналъ бѣше, жалба-та бѣше взелъ и му ся обѣщалъ бѣше да говори за него на правитель-атъ. Злосчастный-атъ заточенникъ началъ бѣше да ся надѣва; но какво-то и испервенъ, никакъ не му ся отговориха. Всякъ путешест-